

שם ונעבר ממנה, כל דיווקנו משאר שם, לשם עומד. אף בך אמרה בנטת ישאל, בינו שנדבקתי בך, כל דיווקני יהיה חוקך בך, שאף על גב שלא לך לאן ולכאן, תמצא את דיווקני חוקך בך ותופר אותו.

ובחוותם על זרועך, כמו שפתוחם (שירם) שמאלו מחת לראשי וימינו תמקוני, אף בך יהיה דיווקני חוקך שם, ובכן אהיה דבוקה בך לעולמים ואל אשפה מוך. כי עזה במוות אהבה, חזקה פמות אהבה, בחזק חזק, כמו אותו מקום ששורה בו המוות. אהבה - קשה כשל קנאה - אף בך, שהרי אלו השמות הם מאותו צד. רשביה רשביה אש, מה הם רשביה אש הלו? אוטם אבנים ומרגליות טובות שנולדו מאותה אש. שלchetת יה, מאותה שלchetת יה, שיצאת מן העולם העליון ונאה זה בנכשת ישראל, להיות הפל ייחוד אחד. ואנו, הרי אהבה ורשביה שלchetת של הלב אחירך, יהיו רצון שהדיוקן שלנו יהיה חוקך בלבך כמו שהדיוקן שלך חוקך בלבנו. נשק אוטם וברך אוטם והכלכו.

בשוגינו אל רבינו שמואון וספריו לו כל מה שקרה להם, שמה וממה ואמר, אשריכם שוכיתם לכל זה. ומה היה עם הארץ העליון גבור חזק, שכאה גבורים לא היו ALSO בלהונד לו מיט, מהותי איך נצלתם מענשו, אלא שהקדוש ברוך הוא רצח להצילכם. קרא עליהם, וארח צדיקים כאור נה הולך ואור עד נכוון הימים. בלבתך לא יוצר צעדך ולא אם פרוץ לא תפשל. (ישועה) ועטך בכלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי

דיוקניה שביק פמן, ותמן קיימה. אוף הבי אמרת בנטת ישראל, כיוון דאתדקנא בך, כל דיוקני ליהו حقיק בך, דאף על גב דאייזיל הכא או הכא, תשבח דיוקני حقיק בך, ותדבר לי.

ובחוותם על זרועך, כמה דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו מתחת לראשי וימינו תמקוני, אוף הבי, תהא דיוקני حقיק פמן. ובכן אהא בך מתדקא לעלמיין, ולא אהנסי מינך. כי עזה במוות אהבה, תקיפה במוות אהבה, בתיקפה תקין, בהוא אחר דשרא בית מותא. אהבה, ההוא אחר דאקרי אהבת עולם.

קשה כשל קנאה, אוף הבי, דהא אלין שמחן, מההוא סטרא איינון. רשביה רשביה אש, מאן איינון רשביה אלין. איינון אבניין ומרגלן טבן, דאטילדיו מההוא מעלה מא שלchetת יה. מההוא שלחוּבָא, דנקא מעלה עלה, ואתאחד בנכשת ישראל, למחיי כלא חד יחוּדָא, ואנן, הא אהבה ורשבין דשלחוּבָא דלא אבטחה, יהא רענו, דידיוקנא דילן, תהא חוקיה בלבך, כמה דידיוקנא דילך חוקך בלבן. נשק לוֹן, ובריך לוֹן ואיזלו.

בד מטו לגבי דרכי שמעון, וסחו ליה כל מה דאייע לוֹן, חדי ותויה, אמר, זפקאן אתון דזכיתון לכל האי, ומה הויתון בהרי אריא עלאה, גיבר תקין, דלא הוּו במא גיברין לגביה כלום, ולא ידעון לאשתמודעא ליה מיד. תוויה נא, איך אשתוובתוון מעונשא דיליה, אלא קדשא בריך היא בעא לשזבא לכון, קרא עלייהו, (משל י) וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכוון הימים. (משל י) בלבתך לא יוצר צעדך ואם פרוץ לא תפשל. (ישועה ס)